

Op weg naar de Mount Everest of toch niet!!

Geschreven door Remco & Ilja
vrijdag 04 oktober 2013 17:25 -

30 september 2013, Remco:

Vanuit een heerlijk hotel met een goed ontbijt, (in buffetvorm) vertrekken we naar de Mount Everest. Het belooft weer een lange reis dag van 10 uur met aan het eind een hobbelige weg van 5 uur te worden. Eerst moest er nog even een Permit geregeld worden om in het gebied van de Mount Everest te komen. Dat was inmiddels de 3e toestemming die we nodig hadden om een gedeelte van Tibet te mogen zien. Een van de verplichte redenen om met een gids naar Tibet te gaan. Wij werden gedropt in een klooster, om een bezichtiging te doen van 2 uur. Susan en de chauffeur gingen op pad om de toestemming te regelen. We hebben er lekker rond gelopen en genoten van de mensen, biddend bij iedere boeddha. Ook hier wordt weer met de klok meegelopen. Ook wij gaan met de klok mee en zien het hele klooster van binnen en van buiten. Ik moest inmiddels wel naar het toilet en was drastisch opzoek naar een plas plekje. Eindelijk een toilet, wij rennen naar binnen en vliegen naar buiten. Nu hebben we al ranzige toiletten meegemaakt, maar deze slaat alles. Stinken, Stinken en alle toiletten zitten vol met stront, alle gaten zijn gevuld met poep. Zelfs op de grond lagen hopen met poep, verspreid over de hele vloer. Dit is van nummer 1 van de meest ranzigste wc's in China.

Na 2 uur wandelen, de nr 1 van meest ranzigste wc uitroepen, komen Susan en de chauffeur met een lach op het gezicht aan, we hebben toestemming om naar de Mount Everest te gaan, lets go. Onderweg genieten we weer van het mooie van Tibet, de bergen, bergen en nog eens mooie bergen. Het eerste stuk is goed te doen, we stoppen hier en daar, doen een plasje, waar we 2 kiki's voor moeten betalen. 2 kiki's voor een stinkend ranzig toilet, waar je in een gat poept en als je in het gat kijkt, poep of plas je gewoon op de grond of in de afgrond van de berg. Goed geld verdienen voor die gasten, volgens de gids gaat dit geld naar het dorp en wordt het eens per jaar verdeeld. Dit zullen wij ook nooit meer vergeten, als we het over China hebben.

In de middag worden we gedropt in een restaurant die een menu kaart heeft met hele dure prijzen. Echt weer zo'n toeristen stop, waar de gidsen gratis kunnen eten, als wij eten bestellen. Natuurlijk bestellen we eten, want na deze lunch zit het erin dat we de rest van de dag op koekjes moeten leven. We komen rond 21.00uur aan (volgens planning!) en dan is er geen avond eten meer in het klooster. We slapen vannacht in een klooster ipv in het tentenkamp, wij en een tent. We hadden een keuze om in een tent te slapen, die wordt opgewarmd met Yak poep in een stoof, ik zeg Yakkes!

Of in een klooster, die helemaal niet warm is. Wij kozen voor de kou en het leek ons wel eens leuk om in een klooster te slapen, wij als heilige boontjes. Zo vertrekken we weer verder na een

Op weg naar de Mount Everest of toch niet!!

Geschreven door Remco & Ilya
vrijdag 04 oktober 2013 17:25 -

dure maar goede lunch (lunch was 10,00 euro) door naar de Mount Everest. Tijdens de hel rit krijg je stops voor speedlimit en militaire stops. Tot nu toe is alles goed gegaan, totdat we de 1e stop hadden om naar de Mount Everest te gaan. Net voor de hobbelige weg van 5 uur rijden naar het klooster waar we slapen. Deze keer moesten we mee, om onze paspoort, visa en permit te laten zien. Een uitgeslapen jonge man, begon met zijn wenkbrouwen te fronsen toen de chauffeur de verkeerde papieren liet zien. De hele weg was de chauffeur een rustige koele kerel, die zich door niemand laat intimideren. Totdat hij de verkeerde papieren liet zien, hij had geen toestemming om op deze weg te rijden. Het is allemaal raar geregeld hier, om politieke redenen door de chinezen worden de Tibetanen, behoorlijk gediscrimineerd. Susan en de chauffeur gaan behoorlijk bellen en wij weten niet wat er aan de hand is. Later komen we er achter en kunnen niets doen, dus wachten is de enige oplossing. Na een hoop gebel, gewacht krijgen we groen licht om verder te gaan met het papier werk. Nog een probleem, de paspoorten kloppen met de visa alleen de permit (toestemming om Tibet in te komen) is op het oude paspoort. Hoe is dat nou mogelijk en hoe kan het dat ze (we) er nu pas achterkomen. We zijn ermee Tibet ingekomen, we hebben ermee gevlogen, hotels die alles erg goed checken, alle stops waar we iedere keer de papieren moesten laten zien. Niemand, maar niemand is het opgevallen, alleen nu bij ons hoogte punt van Tibet komen we er niet in. Nog 2 dagen te gaan, wij hebben een probleem! Er wordt over en weer gebeld en wij ons maar afvragen, hoe het mogelijk is dat ze ons oude paspoort hebben gebruikt. Wij checken de email en komen erachter dat wijzelf het verkeerde paspoort hebben gemaild naar de travel agent in Chengdu. Hoe gaan we dit zeggen, of gaan we niets zeggen. Spelen we de domme toeristen en laten hen alles oplossen. De oplossing was daar, waar wij onze mond over zouden houden, was al snel boven water. Oké, dan maar plan B, Susan, wat is plan B? Dat begreep ze niet, wat is dat plan B? Eerst maar kijken of dit gaat lukken, er wordt vanuit de hogere hand een regeling getroffen. Alleen was de hogere hand in een belangrijke bespreking en kon dat even duren. Inmiddels is het 17.00uur geworden en waren wij bang voor de lange hobbelige weg. Of gaat deze rit niet door en moeten we slapen in het dorpje waar we net heel duur hebben zitten eten. De hogere hand was klaar met de sauna, bubbelbad en massage en heeft een goed woordje voor ons gedaan. Ja hoor, we mogen door. Een feestje in de auto was op zijn plaats en zingend reden we naar de hobbelige weg. De angst voor de weg, was al snel een meevaller voor ons, wij hebben echt wel erger meegemaakt. Langzaam, kwam de Mount Everest in zicht, helaas wel tussen de wolken en mist heen. Misschien hebben we morgen geluk en kunnen hem in volle glorie zien. De rit duurde idd 5 uur en door de stops en de mooie uitzichten valt de lengte van de reisdag mee. Het wordt langzaam donker en wij rijden op een onverlichte weg, door de bergen met de nodige afdalingen. Gelukkig hebben wij een goede chauffeur en is erg oplettend, ook in het donker is de weg goed te zien. Daar zijn we dan, in het klooster na een 10 uur durende rit, die totaal anders had kunnen uitpakken. Het is al donker en we zien niets van de buitenkant van het klooster, binnen hangen een paar spaarlampen die net de binnenkant verlichten. Het is nu al erg koud, zowel binnen als buiten, wij denken een graad of 2 min. In het restaurant ziet het er gezellig uit, met in het midden een grote stoof die verwarmd wordt door Yakpoep en geiten keutels. Wij krijgen gelukkig nog wat eten en gaan lekker naar ons mandje. Ons mandje was steen koud, met ons thermo kleding aan zijn we gaan slapen. Met 2 dikke dekbedden, worden we langzaam warm. Omdat we op 5km hoogte zitten, is het moeilijk om in slaap te komen, tussen door wordt je uitgeput wakker en snak je naar adem. Gelukkig hebben we geen last van de hoogte ziekte.

Op weg naar de Mount Everest of toch niet!!

Geschreven door Remco & Ilya
vrijdag 04 oktober 2013 17:25 -
